

Статтями 57 та 59 Закону України «Про освіту» педагогічним працівникам гарантовано право на безоплатне підвищення кваліфікації за різними видами і формами, перелік яких не обмежено.

Листом Міністерства освіти і науки України від 12.06.2020 №1/9-323 щодо проведення підвищення кваліфікації педагогічних працівників в умовах послаблення карантинних обмежень закладам післядипломної освіти з метою запобігання поширенню коронавірусної хвороби рекомендовано проводити семінари, тренінги, конференції з використанням дистанційних технологій.

Згідно з пунктом 6 статті 59 закону «Про освіту» порядок підвищення кваліфікації педагогічних працівників, включаючи порядок оплати, умови і порядок визнання результатів підвищення кваліфікації, затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Пунктом 6 Порядку підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21.08.2019 № 800, передбачено, що педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію за різними видами і формами, зокрема за дистанційною формою, а також поєднуючи різні форми.

Відповідно до пункту 1.2 Положення про дистанційне навчання, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України від 25.04.2013 № 466, яке поширюється на

дистанційне навчання у закладах післядипломної освіти або структурних підрозділах вищих навчальних закладів, наукових і освітньо-наукових установ, що здійснюють післядипломну освіту (далі – ЗПО), під дистанційним навчанням розуміється індивідуалізований процес набуття знань, умінь, навичок і способів пізнавальної діяльності людини, який відбувається в основному за опосередкованої взаємодії віддалених один від одного учасників навчального процесу у спеціалізованому середовищі, яке функціонує на базі сучасних психолого-педагогічних та інформаційно-комунікаційних технологій.

Згідно з пунктом 3 статті 59 закону «Про освіту» педагогічна рада закладу освіти на основі пропозицій педагогічних працівників затверджує щорічний план підвищення кваліфікації педагогічних працівників з відривом чи без відриву від освітнього процесу.

Законом та іншими нормативно-правовими актами не встановлено умови щодо обов'язковості застосування тієї чи іншої форми підвищення кваліфікації, зокрема дистанційної, залежно від проходження процедури підвищення кваліфікації з відривом чи без відриву від освітнього процесу.

Згідно з пунктом 1 статті 59 закону «Про освіту» заклади освіти, в яких працюють педагогічні працівники, сприяють їхньому професійному розвитку та підвищенню кваліфікації.

Статтею 122 Кодексу законів про працю України також передбачено, що при направленні працівників для підвищення кваліфікації **з відривом від виробництва за ними зберігається місце роботи (посада) і провадяться виплати**, передбачені законодавством.

Для педагогічних працівників, які направляються на підвищення кваліфікації з відривом від освітнього процесу, встановлюються гарантії, передбачені постановою Кабінету Міністрів України від 28.06.1997 № 695 «Про гарантії і компенсації **для працівників, які направляються для підвищення кваліфікації, підготовки, перепідготовки, навчання інших професій з відривом від виробництва**».

Пунктом 5.3.14 Галузевої угоди між Міністерством освіти і науки України та ЦК

Профспілки працівників освіти і науки України на 2016-2020 роки керівникам закладів освіти рекомендовано забезпечити дотримання чинного законодавства щодо надання в повному обсязі гарантій і компенсацій працівникам закладів та установ освіти, які направляються для підвищення кваліфікації .

Окрім гарантій щодо збереження місця роботи (посади) та середньої заробітної плати, що передбачені постановою № 695, працівникам також гарантовано матеріальну компенсацію за проїзд до місця підвищення кваліфікації, проживання, харчування.

Очевидно, що **при дистанційній формі підвищення кваліфікації, коли процес відбувається на одному місці, лише з застосуванням засобу комунікації, відпадає потреба у здійсненні таких виплат .**

[Управління соціально-економічного захисту ЦК Профспілки](#)